

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli d. 4 Maj 1869, kl. 1 e. m.

*Memorial, med förslag till instruktion för nästkommande Riksdags
Banko-Utskott.*

Till fullgörande af föreskriften i § 9 af instruktionen för Banko-Utskottet vid denna riksdag, får Utskottet härmed afgifva förslag till instruktion för nästkommande riksdags Banko-Utskott.

På det denna instruktion icke, så vida ej andra anledningar dertill förekomma, må behöfva för hvarje riksdag ändras blott till följd af det sätt, hvarpå Utskottets åliggande att afgifva förslag om användande af den upplupna bankovinsten är i instruktionen uttryckt, har Utskottet gifvit en i denna syftning förändrad lydelse åt slutet af § 1 i nuvarande instruktion.

Enligt § 8 åligger det Utskottet att vid hvarje riksdag, sedan de reglementariska föreskrifterna för Bankens rörelse och förvaltning blifvit af Riksdagen fastställda, i ett helt sammanfatta och utfärda nytt reglemente.

Då emellertid riksdagar numera årligen återkomma och ändringar i reglementet således ej torde vid hvarje blifva så väsendtliga, att omtryckning af hela reglementet deraf påkallas, har Utskottet föreställt sig att partiela, mindre ändringar kunna meddelas Fullmäktige såsom tillägg till reglementet, hvarföre Utskottet i 8:de § lemnat blifvande Utskott tillfälle att i enlighet härmed förfara.

Några andra ändringar i den nu gällande instruktionen har Utskottet icke ansett behöfva göras; och föreslår att ifrågavarande instruktion må få följande lydelse:

§ 1.

Utskottet eger att vid sitt första sammanträde emottaga följande berättelser, nemligen:

1:o) af Bankofullmäktige, dels om Bankens tillstånd, rörelse och förvaltning i sin helhet, och dels angående Tumba pappersbruk; samt

2:o) af Styrelserna öfver Diskont- och Lånekontoren, om dessa diskontinrättnings rörelse och förvaltning; åliggande Utskottet att förstnämnda berättelse, jemte öfriga upplysningar till befordrande af fullständig kännedom om Bankens ställning, Riksdagen vid dess början skyndsamligen meddela. Och bör Utskottet, så fort sig göra låter, meddela yttrande och förslag om användande af den *under föregående året* upplupna bankovinsten.

§ 2.

Vid Utskottets öfverläggningar, så väl angående ändring i redan gjorda författningar, som nya författningars föresläende, åligger det Utskottet att i det nogaste följa Bankoinrättningens hufvudgrunder, ursprungligen intagna i Rikets Ständers beslut och förordning om Banken af den 22 September 1668, samt numera, efter de förändringar, närvarande förhållanden påkallat, bestämda genom de af Kongl. Maj:t och Rikets Ständer år 1830 fastställda lagar angående myntbestämningen och för Rikets Ständers Bank. Varande det Utskottet uttryckligen förbjudet att omedelbart till öfverläggning upptaga något, som syftar till rubbning eller förändring i dessa Bankens hufvudgrunder.

§ 3.

Utskottets ledamöter åligger att doldt och förtegardt hålla hvad som rörer enskilda personers förhållande till Banken, eller för öfrigt, i afseende å detta verks förvaltning, enligt Riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 4.

Vid den Utskottet åliggande undersökning och granskning af Riksbankens tillstånd och huru densamma styrd och förvaltd blifvit bör Utskottet med synnerlig uppmärksamhet följa de Fullmäktiges åtgärder, som afse silfverutvexlingens fortgång och bestånd.

Efter fulländandet af denna granskning, skall Utskottet berättelse deröfver så tidigt till Riksdagen afgifva, att Riksdagen må ega rådru till anställande af nytt val utaf Fullmäktige; och skall Utskottet i sammanhang dermed yttra sig, huruvida Utskottet anser Fullmäktige böra för deras förvaltning tillerkännas decharge, eller om anmärkning förekommit af den beskaffenhet, att Utskottet funnit åtal i anledning deraf böra anställas.

§ 5.

Rörande sådana administrativa, ekonomiska eller räkenskapsärenden, som endast afse tillämpning af redan utaf Rikets Ständer eller Riksdagen gifna stadganden, eger Utskottet att med Riksdagens rätt besluta och förordna;

ordna: börande dock, vid afgörandet af dylika mål, minst tre fjerdedelar af Utskottets samtliga ledamöter vara närvarande.

Öfver anbud och ansökningar, som af Bankens och Lånekontorens gäldenärer hos Utskottet kunna blifva gjorda, i fråga om likvid af skulder till Banken och Lånekontoren, har Utskottet att definitivt besluta, så vida dervid blott afses förlängning i den föreskrifna tiden för skuldens betalande, utan minskning eller afskrifning i sjelfva fordringsbeloppet; hvaremot, om eftergift å kapital eller räntefordran anses böra få ega rum, sådant skall af Utskottet till Riksdagens slutliga pröfning och afgörande anmälas.

Så skall ock, i allt hvad som afses upp- eller utlåning genom Banken, eller de utstakade allmänna grunderna för verkets förvaltning och styrelse, eller nya anslags beviljande, eller balanserade fordringars afskrifning i räkenskaperna, intet förordnande af Utskottet meddelas utan Riksdagens föregående bifall; hvadan Utskottet åligger att, i afseende på de förändringar, som i dessa ämnen kunna pröfvas nödiga, ingå med Utlåtande och förslag till Riksdagen, iakttagande dervid uti dess tillstyrkanden den öfverensstämmelse med hufvudgrunderna för Bankoinrättningen, hvilken uti 2 § här ofvan finnes föreskrifven.

§ 6.

Utän Riksdagens vetskap och samtycke, må icke någon ny stat eller lön vid Bankverket fastställas. Med tillsättning af tjenstemän eller betjente derstädes eger Utskottet ej heller att sig befatta, utan bör sådant besörjas af Fullmäktige, under vederbörligt ansvar inför Utskottet, som, uppå inkommande besvär, eger pröfva, huruvida någon i dess tillståndiga befordran kunde vara för när skedd, samt den, som lidande finnes, till rättelse förhjelpa.

§ 7.

Utän den aflöning, som för Utskottets betjening, i likhet med hvad för betjeningen vid Riksdagens öfriga Utskott eger rum, fastställas och af de till riksdagskostnadernas bestridande anslagna medel utgår, eger Utskottet att, vid slutet af Riksdagen, för den tjensteman vid Riksbanken, som, jemte sin egentliga befattning, har sig uppdraget att ordna, registrera och vårda Banko-Utskottets och Revisorernas handlingar och protokoll, bestämma en efter tiden och handlingarnes vidlyftighet afpassad vedergällning, hvilken af Bankens medel utbetalas. Men derest någon gratifikation för öfrigt skulle anses oundgänglig, bör densamma, i öfverensstämmelse med stadgandet uti ofvannämnda § 5, Riksdagens pröfning och godkännande underställas.

§ 8.

Sedan Riksdagen, efter Utskottets förslag, fastställt de ändringar, som funnits nödiga uti det för Riksbankens rörelse och förvaltning gällande reglemente, eger Utskottet att efter omständigheterna, antingen särskildt, såsom ändringar och tillägg i reglementet, till Fullmäktiges efterrättelse meddela hvad sålunda blifvit antaget och beslutadt, eller ock, med ledning af Riksdagens beslut och med bibehållande af de stadganden, hvilka icke blifvit upphäfdade eller ändrade, i ett helt sammanfatta nytt reglemente, att efter Riksdagens slut vid Riksbankens förvaltning tjena till efterrättelse. De föreskrifter, som gemensamt böra gälla för Banko- och Riksgäldsverken, skola, innan de varda Fullmäktige meddelade, till vinnande af nödig enhet, undergå justering inför Stats- och Banko-Utskotten, antingen särskildt eller vid sammanträde dem emellan.

§ 9.

Utskottet åligger att, före riksdagens slut, under fästadt afseende å de angående Bankoverket vidtagna författningar, hos Riksdagen föreslå instruktionen för Banko-Utskottet vid den nästpåföljande riksdagen, hvilken instruktion, sedan den af Riksdagen blifvit pröfvad och fastställd, kommer att tjena till efterrättelse intilldess Riksdagen, efter Utskottets hörande, någon förändring derutinnan beslutar.

Stockholm den 4 Maj 1869.

På Utskottets vägnar:

J. v. Schwerin.